

Til: OSLO BYRETT.

4. mars 1968.

762

RETTEN
HARRY LINDSTRØM
Ullernvei 103 - Oslo

P R O S E S S - S K R I F T

til

O S L O B Y R E T T .

vedr.: PRIVAT STRAFFESAK nr. 254/1967.

SAKSØKER: Harry L I N D S T R Ø M.
Ullernvei 103. Oslo 3.

SAKSØKTE: nr. 1 direktør Rolv Werner E r i c h s e n.
Oslo 1.
" 2 Styret for Norsk Telegranbyrå på vegne
av Norsk telegrambyrå v/styrets formann
Rolf G e r h a r d s e n.
Oslo

PROSESS-FULLMEKTIG: H.r.adv. Knut B L O M.
Fr. Nansensplass 9.
OSLO 1.

Henvisning: De saksøktes prosess-skrift av 7.2.1968. Frist
for saksøkeren er satt til 6.3.1968.

A. Jeg regner med at hovedforhandling i nærv.sak blir avholdt
i Oslo byrett fra 1.april 1968 og dagene derpå.

1. I det nevnte prosess-skrift av 7.2.1968 skriver de saksøktes
prosess-fullmektig bl.a. følgende:

" Min påstand om avvisning forsåvidt angår mortifi-
kasjonskravet knytter seg til forhold nr. 1, salg-
et av Kongsberg sølvverks lager, hvor meldingen

Prosess-skrift til

OSLO BYRETT

-2-

OSLO, den 4. mars 1968.

" er datert 19.oktober 1963.Såvidt sees er forliksklagen først innkommet til Forliksrådet 21. oktober 1966 og 3 års fristen er ute".

Til dette skal jeg bemerke:

A.: Av det som foran er sitert og som er hentet fra h.r.adv. Knut Blom's prosess-skrift av 7.2.1968 synes å fremgå at det gjelder en absolutt 3 -års frist for mortifikasjonskrav etter norsk lov. Det siterte må enten bero på et pen-neglipp fra h.r.adv. Blom eller være en fundamental miss-forståelse av straffelovens § 80 slik den nå lyder.

C. Jeg skulle anta at innsigelser om foreldelse av denne art best kunne behandles under hovedforhandlingen og da i prosedyren, men ettersom h.r.adv. Blom har trukket inn forholdet i sitt prosess-skrift, finner jeg det formålstjenlig å behandle innsigelsen allerede nå.

1. Strfl. § 80 bestemmer at påtale i saker som ikke forfølges av det offentlige.....:

"må være satt fram,innen 6 mnd. etter at den berettigede er kommet til kunnskap om den straffbare handling og om hvem som er skyldig.
Ved krav om mortifikasjon er den tilsvarende frist 3 år."

M.a.o. fremsier straffl. § 80 at:

a. straffekravet er foreldet etter at 6 mndr. er passert etter at den fornærmede=berettigede er kommet til kunnskap om in casu:ærekrenkelsen og om den eller de for samme ansvarlige.

b. mortifikasjonskravet er foreldet etter at 3 år er passert etter at den fornærmede=den berettigede er kommet til kunnskap om in casu: ærekrenkelsen og den eller de for samme ansvarlige.

Det har ikke noen gang av de saksøkte vært påstått at jeg-Harry Lindstrøm-skulle ha kommet til kunnskap om noe utsagn som vedrører nærv. sak den 19.oktober 1963.

Jeg skal her atter opplyse om at jeg fra 21.10.1963 var sperret inne på et sykehus og hadde rettslig forbud mot å få besøk, skrive/sende eller motta brev. Jeg hadde tillike forbud mot å lese aviser eller høre radio. Til jul 1963 søkte jeg om å få utta fra mitt eget hjem:

a. Bind 4 av Gibbon: "Decline and Fall of the Roman Empire.

b. Min engelske bibel.

Dette ble nektet meg.

At det er riktig at utgangspunktet for beregning av foreldelsesfristen for a) straffekravet og b) mortifikasjonskravet er det tidspunkt når den fornærmede eller berettigede får kunnskap om æreskrenkelsen og den for samme ansvarlige, vil fremgå av:

1. Ot. prpr. nr. 49/1962-63 s. 9, 1. spalte.

2. RT. 1951 s. 143 hvor en Høyesterettsdom er intatt.

2. Det er på det rene at strfl. § 80 fikk en endring den 23.10.1964. Endringen tråtte i kraft den 1.1.1965. Endringen gjaldt tilføyelsen om 3 års fristen for mortifikasjonskrav. Jeg antar at denne endring må oppfattes slik i det foreliggende tilfelle hvor det gjelder en påstand som er fremsatt-første gang-19.10.1963, at utgangspunktet for fristeberegningen er 1.1.1965 og at 3 års fristen først utgår 31.12.1967.

Med henvisning til foranstående må jeg konkludere med at:

a. det ikke finnes noe grunnlag for den antagelse h.r.

Blom bygger på i sitt nevnte prosess-skrift at det skulle eksistere noen absolutt 3 års frist for mortifikasjonskrav. 3 års fristen skal regnes fra det tidspunkt den fornærmede fikk kunnskap om ærekrenkelsen og den for samme ansvarlige.

Oslo byrett

-4- Oslo, den 4. mars 1968.

- b. Dersom Harry Lindstrøm hadde kjent til utsagnet (nr. (1)) den 19. 10. 1963 - hvilket han ikke gjorde, ville fristen for mortikasjonskravet ha gått ut den 31.12.1967. Da Harry Lindstrøm først fikk kunnskap om utsagnet eller utsagnene ved sin systematiske gjennomlesning av landets aviser - noe han påbegynte den 21.6.1966 - er såvel forliksklage som stevning rettidig og riktig uttatt.

Vedlegg: Brev av 19.2.1968 fra Universitetsbiblioteket som viser at Harry Lindstrøm begynte å få fotostatkopier fra U B i juni 1966.

3. De saksøkte har så i tilsvarøt (bil.3. dok 5) villet fremlegge Fleischer-kommisjonens rapport. I forannevnte prosess-skrift, henviser de saksøkte til sttrprl. § 331,6 og § 295,3 og hevder at rapporten har betydning for nærv. sak og at den ikke er skadegjørende for saksøkeren. Dersom saksøkeren vil hevde at noen del av rapporten er uriktig og til skade for ham, står det saksøkeren fritt å påvise dette under vitneførselen

Til dette skal jeg bemerke:

- a. For nærv. saks anledning spiller det ingen som helst rolle om Fleischer-kommisjonens rapport er til skade for Harry Lindstrøm eller ikke. Kommisjonens rapport er avgitt 24.8.1964 = 10 måneder etter at N T B sendte ut sin melding og det er derfor ikke mulig å bruke rapporten som et bevis for hva N T B skrev eller sendte ut. Det må være åpenbart for enhver lesekyndig at rapporten åpenbart hadde et resultat-det å henge ut Harry Lindstrøm som den store forbryter. Det var denne rapport som forledet statsminister Einar Gerhardsen til å stå frem i radio og fjernsyn og forfelle at den eneste skurken i Industridepartementet var Harry Lindstrøm. Det skjedde mer enn 1 år før

Prosess-skrift til

Oslo byrett

-5-

Oslo, den 4. mars 1968.

Harry Lindstrøm ble anklaget eller stillet for retten. Jeg viser i denne forbindelse til hva som hendte i England for noen dager siden da den engelske innenriksminister J. Callagan i Underhuset kunne fortelle at politiet i det landet hadde arrestert to menn som var ansvarlige for 2 mord. Hele Underhuset reiste seg i en storm av protester over at en statsråd kunne stå i Underhuset og fortelle at to menn var ansvarlige for to mord før domstolene hadde behandlet sakene deres.

Jfr. "The Times" for 21.2.1968.

- b. Det er på det rene at Fleischer-kommisjonens medlemmer er saksøkt i privat straffesak for påståtte grove usanne ærekrenkelser fremført mot Harry Lindstrøm i den nevnte rapport. Det ville være i strid med enhver form for anstendighet om denne kommisjons rapport nå skulle brukes av en annen domstol som bevis for sannhet.
- c. Det er videre på det rene at Kommisjonen ikke har avhørt f.eks. Harry Lindstrøm om de forhold kommisjonen har behandlet i rapport. Videre er på det rene at kommisjonen heller ikke har avhørt det store flertall av de personer som blir nevnt eller påberopt i rapporten. For det forhold som er henført til nærv. sak er ikke en eneste person avhørt av kommisjonen.
- d. Det strider mot grunnleggende prinsipper i norsk straffeprosesslov at Fleischer-kommisjonen har gjengitt i sin rapport forklaringen fra personer til Politiet, hvorved andre vitner kunne lese om avgitte forklaringer for de selv skulle avgi forklaring for retten. Det finnes forklaringer avgitt til politiet som er avgitt under tvang og som følge av metoder som ikke hører hjemme i noe sivilisert land. Dette er grunnlag for min klage til Domstolen i Strassbourg hvor Kongeriket Norge er anklaget for grove brudd på menneskerettighetskonvensjonen av 4.11.1950.

Prosess-skrift til
retten.

-6- Oslo, den 4. mars 1968.

- c. Fleischer-kommisjonen har i sitt arbeide ikke fulgt de mest elementære regler om kåabilitet. Det er således på det rene at en av kommisjonens hovedoppgaver var å granske Industridepartementets planlegging av koksverkets anlegg i Mo i Rana, og de dermed forbundne arbeider med anbudsinnbydelsen. Det er på det rene at kommisjonens medlem h.r.adv. Arnesen var fetter til agent Carl Emil Gamborg som var agent for de to britiske formaer som ikke kom i betrakning ved anbudene, men som var anbydere. Det var denne agent Carl Emil Gamborg som etter sin egen forklaring til politiet en forklaring som er godt underslått-fikk i forslag å reise til Norge og tilby Harry Lindstrom £ 10 000 = kr 200 000 som en godtgjørelse dersom Lindstrom vil le samarbeide med firmaene.
- d. Moss byrett og Tromsø byrett har begge avslått å tillate fremlagt Fleischer-kommisjonens rapport som bevis i de saker de behaddlet og da om forhold som kommisjonen hadde behandlet i sin rapport.

Med henvisning til foranstående tillater jeg meg å be om rettens kjennelse for avskjæring av bevis i den forstand at Fleischer-kommisjonens rapport ikke tillates fremlagt i retten.

4. De saksøkte fremlegger så i sitt nevnte prosessskrift en rekke dokumenter som bevis i saken.

Til dette skal jeg bemerke:

ad. nr. 1-8. Jeg har ikke noe å bemerke til at de dokumenter som her er fremlagt blir brukt i retten. Jeg vil dog fremlegge i tilslutning hertil:

a. Notat av 31.10.1963 fra dept. råd Skjerdal

b. Rettsbok fra Oslo forhørsrett av 23.1.1968

om avhor av dept. råd Skjerdal.

ad nr. 9: Dette dokument er åpenbart innhentet i anledning av saken og således ikke tillatt, men jeg har ikke noe å bemerke til at det blir brukt.

ad. nr. 10. Jeg samtykker ikke i at rettstidende for 1966.458-476 og 1967.1211-1233 blir lagt frem. Dersom retten skulle samtykke i denne fremleggelse har jeg anledning til å fore motbevis for dommenes riktighet. Jfr. Kjerschow(1930) s. 620 2. avsnitt.

Jeg ber om at retten avsier kjennelse for at det ikke er tillatt å legge frem de nevnte utdrag av rettstidende. Jfr. strprl. § 331.6 og § 295.3.

5. Nærv. sak gjelder bl.a. det utsagn at en lagerbeholdning ved Kongsberg solvverk som hadde en bokført verdi av kr 169 000 ble solgt til en skraphandler for kr 21 600.

Til dette skal jeg bemerke:

- a. Den nevnte lagerbeholdning ble solgt i desember 1958 = 5 år for N T B fant det opportunt på skrive om det.
b. Lagerbeholdningen ble tilbudt samtlige landets bergberg samt en skraphandler.

bevis: kopi av brev av 19.11.1958 til a.s Sydva-

1. ranger.
2. Kopi av brev av 19.11.1958 til skraphandler-sken Bakke.
3. Avskrift av tilbud fra tre stigere av 9.12.58
4. Avskrift av tilbud fra skarphandlersken Bakke av 4.12.1958.
5. ~~Konvolutt~~ for stigernes anbud merket 10.12.58
6. Industridepartementets godtakelse av skrap-handler Bakkos tilbud av 9.12.1958.
7. Kopi av brev av 28.11.1958 fra stiger Hoen til H.Lindstrom.
8. Kopi av brev av 30.11.1958 fra Harry Lindstrom til stiger Hoen.

9. Kopi av brev av 7.1.1959 fra Riksrevisjonen på Kongsberg til Riksrevisjonens 9. kontor.
10. Brev av 8. juli 1966 fra Riksrevisjonen til Harry Lindstrom

Samtlige disse dokumenter viser gangen i salget av lagerbeholdningen ved Kongsberg solvverk. Dok nr. 10 er ikke innkalt i denne saks anledning, men er innhentet fra Riksrevisjonen i anledning en rekke straffesaker jeg har anlagt motaavisen for tilsvarende påstander. Byråsjef Wilberg er innstevnet som vitne.

Jeg forbeholder meg å fore:

kjøpmann Sverre Landsverk som vitne dersom han er i stand til å komme til Oslo. Videre forbeholder jeg meg i forbindelse med vitneavhør av riksrevisor Breie å legge frem mitt notat av 7.1.1959 som i sin tid ble sendt Riksrevisjonen.

6. De saksøkte ber så om at jeg skal gi opplysninger om det tap jeg har lidt samt hvilke erstatninger jeg har krevet og eventuelt mottatt.

Til dette skal jeg bemerke:

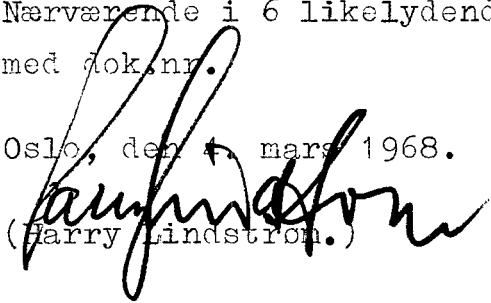
- a. Jeg har til nå mottatt tilsammen kr 60 500 i oppreisning og erstatning.
- b. I tiden etter 25.10.1963 har jeg hatt en inntekt på ca. kr 24 000. Jeg har tapt minst kr 60 000 pr. år i inntekt.
- c. For å forsvare meg overfor presseangrep-idet jeg ikke har vært tiltalt for noe forhold i forbindelse med det jeg har behandlet i mine bøker har jeg blitt utkravet utgifter. Dette har kostet meg netto ca kr 30 000.
- d. I utgifter for å forsvare meg og utgifter i anledning mine soksmål mot de saksøkte aviser har jeg til nå lagt ut ca kr 60 000.

Med henvisning til foranstående krever jeg i nærv.sak at Norsk telegrambyrå m.fl. skal betale Harry Lindstrøm en oppreisning og erstatning på kr 50 000. -femtitusenkroner.

Jeg krever videre at sakens kostnader inklusivt godtgjørelse for utført arbeide skal betales av Norsk telegrambyrå

Nærværende i 6 likelydende eksemplarer + et eksemplar til retur med dok.nr.

Oslo, den 4. mars 1968.

(Harry Lindstrøm.)

UNIVERSITETS BIBLIOTEKET I OSLO

TLF. 56 43 90
TELEX 6078 ub.

OSLO 2 19. februar 1966.
DRAMMENSVEIEN 42

Herr Harry Lindstrøm.

Det bevitnes herved at Universitetsbibliotekets atelier har levert
fotostat- og xeroxkopier av aviser til Dem siden juni 1966.

for Universitetsbibliotekets atelier

Hjørdis Bockmann

Hjørdis Bockmann
kontorfullerktig